

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 961/2025
04.09.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светланае Томић Јокић, председника већа, Дијане Јанковић, Гордане Којић, Мирољуба Томића и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Милана Јовичића, због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Милана Јовичића, адвоката Вукашина Јеринића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Младеновцу К 32/24 од 23.10.2024. године и Апелационог суда у Београду Кж1 39/25 од 18.02.2025. године, у седници већа одржаној дана 04.09.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Милана Јовичића, адвоката Вукашина Јеринића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Младеновцу К 32/24 од 23.10.2024. године и Апелационог суда у Београду Кж1 39/25 од 18.02.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Младеновцу К 32/24 од 23.10.2024. године окривљени Милан Јовичић оглашен је кривим због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 3. у вези става 1. Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од 2 (две) године и 6 (шест) месеци, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 02.01.2024. године па надаље.

Истом пресудом обавезан је окривљени да суду на име паушала плати износ од 5.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, као и трошкове кривичног поступка, чија ће висина бити утврђена накнадно посебним решењем.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 39/25 од 18.02.2025. године, усвајањем жалбе јавног тужиоца ОЈТ у Младеновцу, преиначена је пресуда Основног суда у Младеновцу К 32/24 од 23.10.2024. године, само у делу одлуке о казни, па је окривљени Милан Јовичић због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, осуђен на казну затвора у трајању од 4 (четири) године, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 02.01.2024. године па надаље, док су жалбе окривљеног и његовог браниоца одбијене као неосноване и првостепена пресуда је у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног Милана Јовичића, адвокат Вукашин Јеринић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) и 2) ЗКП, са предлогом да Врховни суд утврди да је поднети захтев основан и донесе пресуду којом ће укинути у целини побијане пресуде и предмет врати нижестепеном суду на поновно суђење и одлучивање, с тим да се нови поступак одржи пред потпуно измењеним већем.

Врховни суд је, на основу члана 486. став 1. и 487. став 1. ЗКП одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета заједно са поднетим захтевом за заштиту законитости, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Милана Јовичића, је недозвољен.

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда које су учињене у првостепеном поступку и поступку пред апелационим односно другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74., члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1) члана 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4. ЗКП.

При томе, обавеза навођења разлога за подношење захтева због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП), подразумева не само формално означавање о којој повреди закона се ради, већ и указивање на то у чему се она састоји.

Бранилац окривљеног Милана Јовичића као разлог подношења захтева, наводи битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и у вези са тим, дајући сопствену оцену и анализу извештаја Института за ментално здравље у Београду и налаза и мишљења вештака др Дубравке Исаковић Матић, истиче да првостепени суд није прихватио каснији исказ оштећеног, иако према ставу одбране, оштећени у тренутку давања исказа пред ОЈТ у Младеновцу није био у стању свесног расуђивања, због чега је такав исказ недозвољен и на њему није могла бити заснована пресуда. Поред овога, бранилац истиче да су налази и мишљења вештака такође недозвољени докази, јер одбрана никада није била обавештена о датумима вештачења, због чега није могла да се изјасни о личности вештака или ангажује стручног саветника, чиме је окривљеном повређено право на одбрану, као и право на правично суђење.

По оцени Врховног суда, из изложених навода захтева произилази да бранилац окривљеног, повреду поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, због које је подношење захтева за заштиту законитости дозвољено, само формално истиче, имајући у виду да садржински не образлаже правну природу истакнуте повреде, указујући у чему се

састоји незаконитост, већ исту образлаже оспоравањем оцене изведених доказа, пре свега исказа сведока оштећеног и обављених вештачења, што представља чињенично питање односно повреду одредбе члана 440. ЗКП, а не правно валидан основ за оцмену незаконитости овог доказа у смислу члана 84. ЗКП.

Поред овога, бранилац у захтеву као разлог његовог подношења наводи и битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП.

Међутим, како битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП и повреда одредбе члана 440. ЗКП, на које се захтевом за заштиту законитости браниоца указује, не представљају законске разлоге за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног преко браниоца, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, то је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Милана Јовичића, од стране Врховног суда, оцењен као недозвољен.

Из наведених разлога, Врховни суд је одлучио као у изреци овог решења на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП.

Записничар-саветник
Андреа Јаковљевић,с.р.

Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић,с.р.

За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић